

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/563/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212140
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6912212140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Priehodu, sudcov JUDr. Márie Podhorovej a Mgr. Emy Novodomcovej v právnej veci navrhovateľa: N. N., rod. N., nar. X.XX.XXXX, bytom J., F. O. XXX, štátny občan SR, zast. JUDr. Róbertom Lakatošom, advokátom v Rim. Sobote, Daxnerova 5 proti odporcom 1/ S. W., bytom J., D. N. XXXX, 2/ K. C. N., nar. XX.X.XXXX, bytom J., F. O. XXX 3/ N. N., bytom J., X. K. XXX, 4/ S. T., ktorý ako aj jeho prípadní dedičia sa nachádzajú na neznámom mieste, zast. Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, Búdkova 36, 5/ U. T., ktorá, ako aj jej prípadní dedičia sa nachádzajú na neznámom mieste, zast. Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, Búdkova 36, 6/ X. I. Q., bytom J., H. XX, 7/ S. F., bytom J., K. XXX, 8/ N. T., ktorý, ako aj jeho prípadní dedičia sa nachádzajú na neznámom mieste, zast. Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, Búdkova 36, 9/ S. T., ktorá, ako aj jej prípadní dedičia sa nachádzajú na neznámom mieste, zast. Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, Búdkova 36, 10/ K. F., bytom J., S. C. XXX, 11/ S. D., bytom J., X. K. XXX, 12/ S. O., ktorý, ako aj jeho prípadní dedičia sa nachádzajú na neznámom mieste, zast. opatrovníkom Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, Búdkova 36, 13/ K. O., bytom J., X. K. XXX, 14/ K. W., bytom I. Q. XX, 15/ U. J., bytom J., I. XXX, 16/ K. J., bytom J., F. O. XXX, 17/ N. W., bytom J., J. R. XXX a 18/ D. D., bytom W. N., A. XXX o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní odporcu 1/, odporkyne 7/ a odporcu 11/ proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 27. 11. 2012 č.k. 6C 101/2012-53 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok okresného súdu, v spojení s opravným uznesením.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že nehnuteľnosti, ktoré sú označené v geometrickom pláne Geodetickej kancelárie S. F. v J. č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 04. 10. 2011 kat. úz. J. ako CKN parc. č. XXXX/X zastavené plochy a nádvorja o výmere XX m² parc. č. XXXX/X zastavené plochy a nádvorja o výmere XX m², parcela č. XXXX/X zastavané plochy a nádvorja o výmere XXX m² patria v pomere k celku v 1/1 do výlučného vlastníctva navrhovateľa N. N. rod. N., nar. X. XX. XXXX, bytom J., F. O. XXX. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že v konaní bolo preukázané, že už právni predchodcovia navrhovateľa, teda otec navrhovateľa a starý otec nehnuteľnosti tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu nadobudli v minulosti už reálne vyčlenené, na týchto nehnuteľnostiach si postavili rodinný dom, hospodársku budovu a tieto nehnuteľnosti obhospodarovali, ako predmet svojho vlastníctva. Nadobudli teda k nim vlastnícke právo na základe vydržania podľa ust. § 134 O.z. Keďže navrhovateľ bol v konaní úspešný a náhradu trov konania nežiadal, tak okresný súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie odporca 1/ S. W., odporkyňa 7/ S. F. a odporca 11/ S. D.. Odporca 1/ S. W. v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu poukazoval na to, že toto rozhodnutie nie je správne, pretože v rozhodnutí nie zachytená dohoda, ktorá odznela na pojednávaní súdu prvého stupňa o tom, že pokiaľ si bude robiť nárok na vysporiadanie svojho vlastníctva odporca 1/ nebude si navrhovateľ robiť nárok na tú časť nehnuteľnosti, ktorá je v jeho užívaní. Poukazoval tiež na to, že navrhovateľ nemohol nadobudnúť nehnuteľnosti, na základe vydržania, pretože tieto nehnuteľnosti neužíval výlučne sám, pretože pozemky boli aj v prenájme Roľníckeho družstva J.. Navrhovateľ tak nemohol nadobudnúť vlastnícke právo na základe vydržania pozemku.

Odporkyňa 7/ S. F. v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu taktiež poukazovala na to, že v rozhodnutí nie je obsiahnutá dohoda o tom, že prenechávajú navrhovateľovi podiely bez finančného vyrovnania s tým, že navrhovateľ v budúcnosti prenechá podiely svojej parcely v rovnakej výmere na pozemku, na ktorom má svoj podiel bez finančného vyrovnania.

Odporca 11/ v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu poukazoval na to, že vo výroku rozsudku okresného súdu nie je zahrnutá dohoda, z ktorej vyplýva, že pozemky uvedené vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu mu dávajú za podmienok, že keď si ako spoluvlastník bude usporadúvať svoje vlastnícke vzťahy k svojim nehnuteľnostiam, tak navrhovateľ si nebude nárokovať vyplatenie za pozemky vo výške ich spoluvlastníckych podielov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení na odvolanie odporcov žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správne. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že odporcovia, ktorí podali odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vyjadrili súhlas s jeho návrhom na začatie konania a voči skutkovým tvrdeniam v ňom uvedeným nemali žiadne námietky. Poukazoval na to, že v prípade odporcov, ktorí podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, ale aj v prípade tých, ktorí s návrhom súhlasili, ide o podielových vlastníkov nehnuteľnosti, ktorých čiastka predstavuje predmet tohto konania, pričom pôvodné nehnuteľnosti boli ešte v danej minulosti v prírode medzi právnymi predchodcami reálne rozdelené a na základe tejto delby nimi potom aj užívané. Odporcovia sú preto užívateľmi ďalších v prírode reálne vyčlenených častok z pôvodných nehnuteľností, ku ktorým však ešte vo svoj prospech nemali vysporiadané vlastnícke práva. Odvolania odporcov 1/,7/, a 11/ smerujú len voči odôvodneniu nimi napádaného rozsudku, keďže z nich nevyplývajú žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by akýmkoľvek spôsobom spochybňovali oprávnenú a dobromyseľnú držbu nehnuteľností tvoriacich predmet konania zo strany navrhovateľa. Nebolo spochybnené, že tú časť nehnuteľnosti, ku ktorej sa navrhovateľ domáhal určenia vlastníckeho práva výlučne a nerušene užívali právní predchodcovia navrhovateľa, pričom jedinou námietkou odvolateľov je to, aby on v budúcnosti ako podielový spoluvlastník im nerobil prieky pri prípadnom vysporadúvaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú v ich výlučnom užívaní. Podľa názoru navrhovateľa odvolania odporcov 1/, 7/ a 11/ sa netýkajú samotného výroku nimi napádaného rozsudku, ale len jeho odôvodnenia, v ktorom má absentovať vyššie uvedená dohoda do budúcnosti, že on ako navrhovateľ a podielový spoluvlastník nehnuteľností nebude robiť odporcom žiadne prekážky vo vysporiadaní ich častok, ktoré užívajú. Na základe uvedených okolností považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a tento v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v ods. 2 až 7 § 213 O.s.p. Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní okresného súdu dňa 27. 11. 2012 dal okresný súd účastníkom poučenie podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. o tom, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť, alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Po tomto poučení účastníci vyhlásili, že návrhy na doplnenie dokazovania nemajú. Správne preto okresný súd pristúpil k tomu, že vyhlásil dokazovanie v právnej veci za ukončené. Za daného stavu potom aj krajský súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa.

V zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní obsahu spisu dospel krajský súd k záveru, že okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, vykonané dôkazy aj vyhodnotil v súlade s § 132 O.s.p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Krajský súd sa s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa stotožňuje a na tieto odkazuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania na základe návrhu navrhovateľa bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. J., ako CKN parcely č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere XX m² a parcely CKN č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXm² a parcela CKN č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m². Navrhovateľ sa domáhal k uvedeným novovytvoreným parcelám určenia vlastníckeho práva vydržaním a to na základe vyhotoveného geometrického plánu č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 04. 10. 2011 vyhotovenom Geodetickou kanceláriou S.O..

Ako vyplýva z geometrického plánu novovytvorené parcely sú vyhotovené geometrickým plánom z parcely XXXX nachádzajúcich sa v kat. úz. J. a z parcely XXXX, taktiež nachádzajúcich sa v kat. úz. J.. U uvedených parciel sú účastníci konania vedení ako podieloví spoluvlastníci. Navrhovateľ poukazoval na to, že nehnuteľnosti tak, ako sú uvedené v geometrickom pláne a tak ako navrhuje k nim určiť vlastnícke právo, boli v dávnej minulosti v prírode ešte pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi reálne rozdelené a na základe tejto delby aj užívané. Už jeho starý otec mal odkúpiť v roku 1910 uvedené nehnuteľnosti už reálne vyčlenené a na týchto si postavil rodinný dom v roku 1938, ktorý je postavený na CKN parcele XXXX/X a na CKN parcele XXXX/X hospodársku budovu humno.

Užívanie nehnuteľnosti už právnym predchodcom navrhovateľa zo strany odporcov spochybňované nebolo, pretože tieto nehnuteľnosti ako vyčlenené neužívajú. Nemali preto námietky proti určeniu vlastníckeho práva navrhovateľa pokiaľ aj on bude súhlasiť s tým, že v budúcnosti nebude mať námietky proti usporiadaniu vlastníckeho práva k tým nehnuteľnostiam, ktoré oni užívajú. V tomto smere sa navrhovateľ pred súdom prvého stupňa jednoznačne vyjadril, že nebude mať námietky proti návrhom, ktorým sa bude určovať vlastnícke právo, pretože on si nerobí nárok na majetok, ktorý je v užívaní odporcov.

V zmysle ust. § 134 ods. 1 O.z. oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má v nepretržitej držbe po dobu 3 rokov ak ide o hnutelnosť a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

V zmysle ust. § 129 ods. 1 O.z. držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou, alebo to vykonáva právo pre seba. Ak je keď držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec, alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená (§ 130 ods. 1 O.z.).

Základnou podmienkou vydržania je držba veci, pričom môže ísť len o oprávnenú držbu. Oprávnenosť držby sa posudzuje so zreteľom na ust. § 130 ods. 1 O.z., ktorej držiteľ musí byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí. Za oprávnenú držbu sa považuje nakladanie s vecou, ako so svojou, ak držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec patrí ako vlastníkovi.

O oprávnenú držbu ide nielen vtedy, ak držiteľ má po celú vydržaciú dobu vec vo svojej faktickej moci, ale aj vtedy, ak právo držby vykonáva prostredníctvom inej osoby. Držba nezaniká tým, že držiteľ vec zverí do dočasnej detencie niekomu inému. Ak napr. oprávnený držiteľ dá niekomu vec do nájmu, alebo mu ju vypožičia, zostáva držiteľom aj po dobu trvania nájmu, či vypožičky.

V konaní nebolo spochybnené to, že už právni predchodcovia navrhovateľa nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, tieto dobromyseľne držali ako vlastné, pričom už starý otec navrhovateľa si na týchto nehnuteľnostiach postavil domovú nehnuteľnosť a hospodársku budovu v presvedčení, že predmetné nehnuteľnosti mu vlastníckym právom patria.

O tom, že už v minulosti malo dôjsť k deľbe nehnuteľnosti svedčí aj to, že aj ostatní odporcovia majú záujem usporiadať si vlastnícke právo k tým častiam spoločnej nehnuteľnosti, ktorú reálne vyčlenenú užívajú.

Ak za daných okolností, potom okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k časti spoločnej nehnuteľnosti ako nehnuteľnosti označené v geometrickom pláne Geodetickej kancelárie S. F. č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 04. 10. 2011 pre kat. úz. J. ako CKN parcela č. XXXX/X zastavené plochy a nádvoria vo výmere XX m², parcela CKN č. XXXX/X zastavené plochy a nádvoria vo výmere XX m² a parcela CKN č. XXXX/X zastavené plochy a nádvoria vo výmere XXX m² na základe vydržania so započítaním si vydržacej doby u svojich právnych predchodcov, považuje krajský súd rozhodnutie okresného súdu za vecne správne.

Pokiaľ ide o podstatu odvolaní odporcov 1/7/ a 11/, ktorí poukazovali na to, že rozhodnutie je nesprávne, lebo nie je v ňom zachytená dohoda o tom, že pokiaľ si budú oni usporadúvať vlastnícke vzťahy k tým nehnuteľnostiam, ktoré užívajú, nebude si robiť navrhovateľ vlastnícke nároky, tak krajský súd poukazuje na to, že prednesy v danej veci navrhovateľa, ako aj odporcov sú zachytené v zápisnici okresného súdu, z ktorej vyplýva, že navrhovateľ nepopiera vlastnícke právo k tým častiam spoločnej nehnuteľnosti, ktoré odporcovia tiež užívajú. Poukázal na to, že pokiaľ si budú usporadúvať ich vlastnícke právo k týmto častiam spoločnej nehnuteľnosti, tak bude súhlasiť s podaným návrhom, lebo si nerobí nárok na ich majetok. Nebolo preto potrebné, aby v rozhodnutí toto bolo označené, ako osobitná dohoda medzi účastníkmi konania, pretože pokiaľ odporcovia si budú usporadúvať vlastnícke právo ku svojim častiam zo spoločnej nehnuteľnosti, tak môžu poukázať práve na uvedené vyjadrenia obsiahnuté v zápisnici okresného súdu v danom konaní.

Vzhľadom na uvedené okolnosti považoval krajský súd rozhodnutie okresného súdu za vecne správne a preto ho v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Navrhovateľ mal v odvolacom konaní úspech. Náhradu trov odvolacieho konania proti odporcom neuplatňoval. Odporcovia 1/7/ a 11/ v odvolacom konaní úspech nemali. V zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. by navrhovateľovi patrila náhrada trov odvolacieho konania. Avšak vzhľadom na to, že trovy vo vzťahu k odvolateľom neuplatnil, tak krajský súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, aj keď by mu ináč podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. patrili.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.